

Ο Ν. Καζαντζάκης στο Μυστρά

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Δεν είναι γνωστό πότε επισκέφθηκε τόν Μυστρά ο Νίκος Καζαντζάκης.

Ήταν κάποια Μεγάλη Παρασκευή καί ὁ ἴδιος φοιτητής. Γιά τήν ἐπίσκεψη αὐτή καί τίς ἐντυπώσεις του ἀπό τήν Παντάνασσα, γράφει στήν «Ἀναφορά στό Γκρέκο» (ἐκδοση 1981, σελ. 193 – 194):

«Διψοῦσα. Μπήκα στό γυναικεῖο μοναστήρι τῆς Παντάνασσας, νά μέ φιλέψουν οἱ καλόγριες ἕνα ποτήρι νερό. Λάμπει ἡ αὐλή, τά κελλιά ἀσβεστωμένα, πεντακάθαρα, στρωμένοι οἱ καναπέδες μέ κεντητές πατανίες. Τρέχουν οἱ καλόγριες νά μέ καλωσορίσουν, ἄλλες πιασμένες ἀπό τούς ρευματισμούς, ἄλλες νέες, περίσσια χλωμές, γιατί δουλεύουν πολύ γιά νά ζήσουν, ἀγρυπνοῦν καί προσεύχονται καί δέν ἔχουν νά φᾶνε καί νά χορτάσουν. Ὅταν ἔχουν ὥρες λεύτερες σκύβουν ἀπάνω στό ἐργόχειρό τους καί κεντοῦν πατροπαράδοτα ξόμπλια (κυπαρισσάκια, σταυρούς, γλάστρες μέ γαρούφαλα καί μοναστήρια καί μικρά τριαντάφυλλα μέ κόκκινο μετάξι.

Στό μελιχρό φῶς τοῦ δειλinoῦ ἡ Παντάνασσα ἔλαμπε σάν φιλντισένιο βυζαντινό πυξίδι, μέ ὑπομονή καί ἀγάπη δουλεμένο, γιά νά σκεπάζει τή μυρόβλυτη πνοή τῆς Παναγιᾶς. Τι ἐνότητα, περισυλλογή καί χάρη, ἀπό τό ἀγκωνάρι τοῦ θεμελιοῦ, ὡς τήν ἐρωτική καμπυλότητα τοῦ τρούλου. Ὁλάκερος ὁ χαριτωμένος ναός ζοῦσε καί

άνέπνεε γαλήνια, σά ζεστός ζωντανός οργανισμός. Όλες οι πέτρες, τά σκαλίσματα, οι ζωγραφιές, οι καλόγριες, ζούσαν σάν οργανικά συστατικά του γυναικείου μοναστηριού, θαρρείς κι όλα μαζί γεννήθηκαν από τόν ίδιο δημιουργικό σκιρτημό ένα μεσημέρι»

Πηγή: [facebook.com](https://www.facebook.com)